

269

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ČERVEN 2015

Milí farníci a čtenáři,

v závěru předchozího měsíce jsme v církvi slavili slavnost Seslání Ducha Svátého o týden později následovanou další slavností Nejsvětější Trojice. Tyto dvě neděle spolu úzce souvisí: je to právě osobní síla Svátého Ducha, který pojí všechny tři osoby do společenství nerozlučné a nerozdílné Trojice, takže je pouze jeden jediný Bůh. Židé kdysi nepotřebovali o tomto tématu vůbec mluvit ani psát, protože jedinnost a jedinečnost Boha poznávali uprostřed mnoha pohanských náboženství, mezi nimiž mohli obstát pouze tehdy, když budou i navzájem pojeni do jediného vyvoleného lidu. Dvanáct Izraelových kmenů tak mělo dohromady

tvorit jeden jediný národ, jenž se měl stát předobrazem putujícího lidstva do věčné zaslíbené země.

Když Bůh vstupuje do tohoto národa, aby dokončil své vlastní zjevení člověku, svým způsobem šokuje otevřeností o nejmimnějším tajemství Božího života: Bůh není statické bytí, ale milující se dokonalé společenství, do něhož chce jako jediné ze všech stvoření přizvat i člověka. Ten sám od sebe není schopen milovat tak, jak se milují Otec, Syn a Duch Svátý. Vždyť se stačí podívat do vlastního svědomí, abychom rozeznali konkrétní obrysy i tváře lidí, kteří nám lezou na nervy, kterým se raději vyhýbáme, jimž nejsme schopni ani po létech odpustit anebo jednoduše nevyhledáváme jejich společnost, protože nám zrovna nejsou sympatičtí.

I přes tyto zdánlivě přirozené postoje, které si sebevědomě obhajujeme nejen před sebou samotnými, ale naivně i před Bohem a svým svědomím, neztrácí na razanci Ježíšův jednoznačný požadavek pokusit se už zde na zemi milovat tak, jak miluje Bůh. To je jediná vstupenka do Božího života. Nenahradí ji ani křestní list, ani transparenty na náboženských shromážděních, ani kněžský koláček.

Dny víry, které vyhlásilo pražské arcibiskupství na začátek letošního června, mohou být malou prověrkou toho, jak svou víru vlastně chápeme a zda jsme si vůbec schopni uvědomit své vyvolení uprostřed ostatních lidí: jako vykoupený lid svědčit tomuto světu o Bohu nejen slovy, co nám On prokázal, ale především svým životem, co s námi dokázal udělat přijatý Boží Duch Svátý. Milovat jako On? Dávat se jako On? Obětovat se jako On? Nemyslet na sebe jako On? Být s ostatními křesťany jedno jako On? Nejdůležitější během Dnů víry tedy nebudou ani koncerty na náměstích, ani workshopy na ulicích anebo přednášky na náboženská a církevní témata. Doslova zkouškou ohně Božího Ducha bude naše angažovanost pro druhé, bez ohledu na to, zda v Boha věří anebo nikoli. Dny víry by neměly mít žádné hodnocení církevních činitelů, nejde totiž o prokazatelný úspěch či neúspěch celé akce. Budou-li to opravdu nejen Dny víry, ale dny Víry, to posoudí a jednou objektivně vyhodnotí jedině Bůh.

V neděli 7. června budeme se 13 dětmi ve farnosti prožívat jejich první svatě přijímání, ve čtvrtek 18. června pak společně s ostatními děkovat za pomoc v uplynulém školním roce. A koncem měsíce se již někteří budeme dočasně loučit: začnou odchody na dovolenou a prázdniny.

I tyto odchody, loučení a návraty však mohou být prověrkou, nakolik jsme ve svém životě přijali Ducha Svátého, a nejen kdysi byli u biřmování.

Miloslav

Milí farníci,

červen je pro každého studenta časem zkoušek. I v semináři panuje studijní nálada, každý je ponořen do knih nejrůznějšího druhu. Vylézá se jenom na čas společného programu ☺. Tento semestr mě čekají zkoušky z řečtiny, historických knih Starého Zákona, patopsychologie, synoptických evangelií, křesťanských životních stavů, ale také z nekřesťanských náboženství, církevních dějin a patrologie. Měl jsem také několik zájmových seminářů, které jsem již absolvoval v květnu. V první polovině června bude zahradní slavnost na závěr školního roku. Od 17. června některé z nás čeká praxe na

arcibiskupství, kde se budeme podílet na organizaci akce, na kterou jsou pozváni různí zahraniční církevní představitelé a 21. června opouštíme seminář a rozjíždíme se domů. Přeji všem studentům hodně sil a trpělivosti ve zkuškovém zápasu. Upřímně děkuji za všechny vaše modlitby, myslím na vás.

Fuot Miroslaw

ČERVEN 2015

1	po	sv. Justin	Dny víry
2	út	sv. Marcelín a Petr	Dny víry
3	st	sv. Karel Lwanga a druhové	Dny víry
4	čt	TĚLA A KRVE PÁNĚ	slavnost
5	pá	sv. Bonifác	Dny víry
6	so	sv. Norbert	Dny víry
7	ne	DESÁTÁ NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8	po	sv. Medard	
9	út	sv. Efrém Syrský	
10	st	sv. Maxim	
11	čt	sv. Barnabáš	
12	pá	NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE PÁNĚ	slavnost
13	so	Neposkvrněné Srdce Panny Marie	
14	ne	JEDENÁCTÁ NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
15	po	sv. Vít	
16	út	sv. Benon (Zbyněk)	
17	st	sv. Řehoř Barbarigo	
18	čt	sv. Marina	
19	pá	sv. Jan Nepomuk Neumann	
20	so	sv. Silverius	
21	ne	DVANÁCTÁ NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
22	po	sv. Jan Fisher a Tomáš More	
23	út	sv. Josef Cafasso	
24	st	NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	slavnost
25	čt	sv. Vilém	
26	pá	sv. Jan a Pavel	
27	so	sv. Cyril Alexandrijský	
28	ne	TŘINÁCTÁ NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
29	po	SV. PETR A PAVEL	slavnost
30	út	sv. prvomučedníci římstí	

2. 4. 2015

tak jako po jiné roky, i letos během posvátného tridua křesťané vybírali v Evropě příspěvky na udržování poutních míst ve Svaté zemi; svatoprokopská farnost poslala na tento účel 8 473 Kč

3. 4. 2015

Velký pátek přilákal do kostela mnoho věřících, Ježíšovo utrpení a smrt si připomněli již v 15 hodin společnou křížovou cestou

4. 4. 2015

od rána žila naše farnost velkou událostí: nejenže slavíme Velikonoce, ale rovněž zrození nových křesťanů a našich farníků: Lucka, dvě Romany a Kája se po roční přípravě nechali pokřtít

6. 4. 2015

Velikonoční pondělí je u nás tradičně veselý den: kromě pomlázky, již se letos chopila četná parta ministrantů, jsme si nechávali požehnat pokrmy i nápoje přinesené v košíčkách či taškách do kostela sv. Prokopa

7. 4. 2015

otec Miloš předal trapistům v Novém Dvoře naši společnou postní almužnu jako dar: v postní době jsme ušetřili 22 500 Kč (A)

12. 4. 2015

druhou velikonoční nedělí vyhlásil papež Jan Pavel II. nedělí Božího milosrdenství; na kopečku uprostřed sídliště Černý Most, kde by měl stát kostel Božího milosrdenství, se konala společná pout' kněží a věřících IV. pražského vikariátu

17. 4. 2015

naposled se šli letošní hledači, z nichž vzešli čtyři nově pokřtění a jedna dospělá poprvé přijala svátost smíření i Eucharistii

18. 4. 2015

vypadalo, že bude celý den pršet, nakonec sluníčko z vítězilo a svítilo nám během celé farní vycházky v Hloubětíně: viděli jsme staré hloubětínské usedlosti, kostel sv. Jiří, křížovnícký dvůr, první babybox v Čechách, Pražský zlom a zažili jsme společný nefalšovaný hospodský oběd (B)

27. 4. 2015

červotoč v kostele sv. Rocha v posledních letech zničil obě klekátka i několik starých kostelních lavic; právě dnes začala firma Ateliér Fiala napouštění dřevěného mobiliáře a náročnou rekonstrukci poškozených částí; práce trvala dva týdny a někteří ani nezjistili, že se něco dělo ☺

**Dny víry – setkání se
16 řeholemi**

úterý 2. 6. 2015 19.00
Sv. Roch

**slavnost Těla a Krve Páně
(Boží Tělo)**

čtvrtek 4. 6. 2015 18.00
Sv. Prokop

setkání hledajících (2)

pátek 5. 6. 2015 19.00
farní centrum

**Dny víry – celonoční
adorace**

pátek 5. 6. 2015 19.00–8.00
Sv. Prokop

úklid kostelů

sobota 6. 6. 2015 8.00
Sv. Prokop

první svatě přijímání

neděle 7. 6. 2015 9.30
Sv. Prokop

sběrka na splátku úvěru

neděle 7. 6. 2015
všechny kostely

příprava k biřmování (6)

neděle 7. 6. 2015 15.00
farní centrum

**slavnost Nejsvětějšího
Srdce Páně**

pátek 12. 6. 2015 18.00
Sv. Prokop

příprava rodičů ke křtu dítěte

pátek 12. 6. 2015 19.00
farní centrum

farní vycházka

sobota 13. 6. 2015 8.30
autobusová zastávka Milíčov
(Háje)

**poděkování na konci
školního roku (Te Deum)**

čtvrtek 18. 6. 2015 18.00
Sv. Prokop

setkání hledajících (3)

pátek 19. 6. 2015 19.00
farní centrum

slavnost**Narození sv. Jana Křtitele**

středa 24. 6. 2015 18.00
Sv. Prokop

sběrka na bohoslovce

neděle 28. 6. 2015
všechny kostely

slavnost sv. Petra a Pavla

pondělí 29. 6. 2015 18.00
Sv. Prokop

výstav Eucharistie

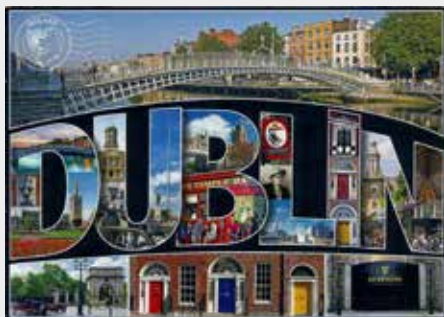
úterý 30. 6. 2015 17.30
Sv. Anna

Skoky u Žlutic / Maria Stock

◀ *Srdečně zdravíme z krásného zámku ve Valči. Užíváme nádherné krajiny, roztomilých oveček na biofarmě i běhání jen tak v parku. Moc na vás myslíme!
Jana, Franta, Hynek Trnkovi; Luděk, Luyan, Jessica Šalomovi; Bára, Petr, Kuba, Vít, Anna Vobořilovi; Paulína, Pa'lo, Eliška, Aneska Draveckých; Kateřina, Emma, Samuel Horákovi*

Vážený a milí farníci! Zdravím vás všechny z Dublinu, kde se po dobu 4 týdnů snažím pronikat do tajů angličtiny
© Michal Hladík

Karel Frnka (24) pochází z Volar u Prachatic, dva roky studoval medicínu, nyní studuje ČZU v Praze, obor Ekologické zemědělství, od dubna je redaktorem externí komunikace v komunikačním týmu Junáka, zdravotníkem zotavovacích akcí a instruktorem zážitkových kurzů – nárazově spolupracuje s cestovní agenturou, která pro školy organizuje adaptační kurzy, ŠVP. Vede oddíl vodních skautů na Žižkově. Nyní o Velikonocích byl v kostele sv. Prokopa pokřtěn.

Vedete oddíl vodních skautů, jak k tomu došlo?

V 7 letech jsem začal na Šumavě chodit do skauta, následně jsem skončil ve 12 letech. Když jsem začal studovat v Praze, napsal jsem na ústředí Junáka, že bych chtěl pomoci, protože mám na skauting hezké vzpomínky a chtěl bych, aby tyto vzpomínky měly i další děti. Dostal jsem kontakt na vodní skauty právě tady na Žižkově a začal jsem vést oddíl u 4. přístavu pod Parukářkou: malý ráj uprostřed Žižkova, pět pasoucích se ovcí, včelí úly. Hrajeme si na námořníky, jezdíme na vodu, plachtíme na pramicích, letní tábory máme každý rok na jiné řece. Na Žižkově máme základnu a dvě loděnice v Braníku a na Smíchově. Když je hezky, tak střídáme základnu a loděnici. Jako malé vlče jsem vždy vzhlížel k vodním skautům a snil o tom, že bych chtěl být jedním z nich. U nás v jižních Čechách to nešlo, své dětské přání jsem si splnil až tady u skautů na Žižkově.

Zajímavá je i vaše cesta k přijetí svátosti křtu, že?

Před rokem jsem napsal do tří farností v okolí bydliště a jediná odpověď přišla ze Žižkova od našeho otce Miloše. Napsal mi relativně odmítavou odpověď na moji žádost o vstup do skupiny hledačů, protože já mu vlastně řekl, že sice chci mezi hledače, ale nemohu být na každém sezení a stejně mám už všechno načtené. Otec Miloš mi tenkrát odpověděl, že pokud do toho nehodlám jít naplno se všemi ostatními v jednom společenství, tak on do toho se mnou taky nejde. Když jsem nad maimlem uvažoval, pochopil jsem, jak neuvěřitelnou pravdu má: byla to pro mě taková facka a nakonec i důvod, proč jsem se rozhodl právě pro Žižkov.

Takže zasláný mail byl o rozhodnutí nechat se pokřtít?

To je na dlouhé vyprávění. Od fascinace světem mytologie v dětství přes četbu různých převyprávění Bible na gymnáziu. V 15 letech jsem si k Vánocům přál Bibli, což nikdo v rodině nechápal. Dostal jsem ji a začal jsem ji hltat. K ní informace o křesťanství i judaismu. Následně díky otci Váchovi na lékařské fakultě jsem se začal zajímat hlouběji o křesťanství. Stále jsem odmítal společenství a organizované náboženství. Rozhodnutí o křtu bylo ale nakonec více o emocích, než o nějakém racionálním důvodu. Zkrátka jsem to tak cítil. Nyní poznávám stále další a další lidi z farnosti a připadám si, že se vracím domů. Jsem čím dál šťastnější a spokojenější.

Působíte jako velice otevřený člověk, aktivní, vždy se někam hlásíte, máte svá přání a sny a oni se vám pak díky tomu vyplní v životě, je to tak?

(smích) Ono to má i negativní stránku, musím se zastavit a říci si: „To, že to chceš, neznamená, že se ti musí splnit úplně všechno!“

Představaná kniha se váže k vašemu rodnému milovanému kraji?

Ze světa lesních samot od Karla Klostermanna. Příběhy o tvrdém životě lidí na Šumavě na konci 19. století mě vždy dostanou svou prostotou a poetikou. Chtěl bych navštívit ztracené šumavské pralesy a potkat tamější obyvatele, ale ten čas drsných lidí už dávno minul a já musím spolu s autorem povzdechnout: „Ty stará Šumavo, ty má koléčko! Tvé hvězdy lehly, nikdy již v staré slávě nevstanou. Jen močály klečí porostlé jsou, jak bývaly, a v podzimních nocích záhadná světla v nich laškují...“ Když čtu Klostermanna, mám pocit, jako kdyby vedle mne seděli babička s dědou, vyprávěli úplně stejně. **-vh-**

Ze světa lesních samot, nakladatelství LN 1999, 286 stran, 183 Kč Karel Faustin Klostermann (1848- 1923), pseudonymy Faustin, Doubravský, byl český spisovatel s regionálním zaměřením na oblast Šumavy. Představitel realismu a tzv. venkovské prózy, sebrané spisy obsahují přes čtyřicet svazků románů, povídek, črt, fejetonů a skic, i část soustavných pamětí.

Credo in Deum

(malá lekce z latiny a velká lekce z teologie)

Naše vyznání víry, které společně říkáme při každé nedělní mši svaté, začíná slovy „**Věřím v jednoho Boha.**“. Latinsky to je „**Credo in unum Deum**“.

Latina má, podobně jako čeština, pády. Slovesa se mohou vázat s různými pády a podle toho se liší jejich význam. Sloveso „*credere*“ = „věřit“

se v latině váže buď se čtvrtým pádem (akusativem) nebo s třetím pádem (dativem). Lze použít s předložkou „*in*“, kterou překládáme jako „v“ nebo „do“, anebo bez ní. Význam je pokaždé poněkud odlišný.

- „**Credo Deum**“ (akusativ) = věřím, že Bůh existuje, uznávám skutečnost, že Bůh existuje. Řekne-li česky „věřím ve spravedlnost“, znamená to, že věřím, že nějaká spravedlnost na světě existuje. Ateista by řekl „*non credo Deum*.“

- „**Credo Deo**“ (dativ) = věřím Bohu, věřím, že to, co mi Bůh zjevuje, je pravda. Řeknu-li česky „věřím Honzovi“, znamená to, že věřím, že to, co mi Honza říká, je pravda.

Je mnoho těch, kteří sice věří, že někdo je nad námi, ale Božím slovům zase takovou váhu nepřikládají, řekli by „*non credo Deo*“.

- „**Credere in Deum**“ (*in* + akusativ) = směřovat k Bohu, obracet se k Bohu jako svému jedinému cíli. To předpokládá oba předchozí významy a navíc je zde vyjádřen pohyb. Tento bohatší, širší význam je do češtiny těžko přeložitelný, ale právě ten by měl být obsažen v našich slovech „věřím v Boha.“

Toto poslední „**credere in Deum**“ znamená víru, která proměňuje život a projevuje se skutky. Víru, která probouzí lásku, jak je psáno v Lukášově evangeliu: „Budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí, a svého bližního jako sebe samého.“

Vyznání víry pokračuje „**Credo in unum Dominum Iesum Christum.**“ „**Credo in Spiritum Sanctum.**“ Tedy stejným bohatým způsobem „**Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista.**“ „**Věřím v Ducha Svatého.**“ Znamená to nejen, že věříme v jejich existenci, ale také věříme tomu, co nám říkají, a navíc, že pro to něco děláme a že podle toho žijeme.

Taková víra je vyjádřena v modlitbě svatého Mikuláše z Flüe, která je citována i v Katechismu katolické církve:

Můj Pane a Bože, odejmi ode mě to, co mě vzdaluje od Tebe.

Můj Pane a Bože, dej mi to, co mě přibližuje k Tobě.

Můj Pane a Bože, odpoj mě od sebe, abych vše své dal Tobě.

Dvanácté oddělení V. hřbitovů patří k rozlohou nejmenším, nicméně i na něm se kromě udržovaných a navštěvovaných hrobů nacházejí i ty, které již léta zarůstají travou, břečťanem a jiným křovím.

Anna CYPHELLY († 1907), *matka politika*
Matka Václava Aleše Cyphelly (* 1900, † 1986), člena ústředního vedení protektorátní Vlakky, kde vykonával funkci referenta pro kulturu a ideologii. Napsal ideový spis s názvem *Politická čítanka: populární úvahy o národě, státu a novodobém zřízení stavovském*. V lednu 1943 se nakrátko stal hlavním vedoucím Vlakky. Po skončení války byl Národním soudem v Praze odsouzen ke dvaceti letům vězení. (hrob V-12-65)

Rodina UHROVA

Na hrobě manželů Uhrových stojí socha Ježíše Krista v životní velikosti. (hrob V-12)

Jan ŠATAVA (* 25. 6. 1878 Mišovice, † 4. 12. 1938 Praha), *pedagog*
Profesor Českého vyso-

kého učení technického přednášel obor kvasná chemie a mykologie. Významný odborník v pivovarství vybudoval na technice v Dejvicích nový lihovar a pivovar na světové technické úrovni. Od roku 1932 až do své smrti zastával funkci ředitele Výzkumného ústavu pivovarského a sladařského v Praze.

Ve stejném hrobě je pochován další vědec:

Bedřich RUND (* 10. 10. 1906 Plzeň, † 10. 2. 1961 Praha), *pedagog*

Po studiích na pražské technice pracoval jako asistent Ústavu chemické technologie potravin, za války byl zaměstnán ve Státním zdravotním ústavu. Po r. 1945 se vrátil na ČVUT, odkud v roce 1952 přešel na Katedru chemie a zkoušení potravin, kde byl v roce 1953 jmenován docentem. Vyučoval až do své smrti roku 1961. (hrob V-12)

Ferdinand SCHULZ (* 17. 1. 1835 Ronov nad Doubravou, † 16. 2. 1905 Praha), *redaktor a spisovatel*

Narodil se ve mlýně Korečnický nedaleko Ronova, od svých sedmi let pak žil v Nymburce. Po studiích na pražském akademickém gymnáziu pokračoval studiem přírodních věd, historie, jazyků a filozofie na filozofické fakultě v Praze. Poté se stal vychovatelem v šlechtické rodině Kouniců a s mladým Václavem Kounicem procestoval Německo, Švýcarsko i Francii. Tyto své zkušenosti pak vyjádřil v bohaté novinářské (více než 3000 novinových článků do Národních listů) i spisovatelské činnosti (*Sbírky cestopisů, Latinská babička aj.*). Od roku 1872 byl profesorem češtiny a němčiny na nově založené Československé obchodní akademii, zabýval se historií (*Jiří z Poděbrad, Josef Jungmann, Česká Magdaléna, Nymburská rychta, Šlechtické novely aj.*) upozorňoval na falza zelenohorského a královédvorského rukopisu. Později bydlel na Slovanském ostrově v Praze. (hrob V-12-74)

Anežka SCHULZOVÁ (* 23. 4. 1868 Praha, † 5. 11. 1905), *spisovatelka a hudební kritička*
Hudebně a literárně nadaná dcera Ferdinanda Schulze navštěvovala hodiny u Zdeňka Fibicha, který se po smrti své manželky Růženy krátce předtím oženil s její sestrou Betty, zpěvačkou Prozatímního, později Národního divadla. Mezi Anežkou a jejím učitelem vzniklo milenecké pouto a skladatel jejich lásku zhudebnil v díle *Náklady, dojmy, upomínky*. Fibich se rozhodl opustit rodinu a svůj vztah k Anežce zachytil v další selance *V podvečer*. Anežka psala pro svého milého libreta (*Heda, Šárka, Pád Arkuna*), kvůli pomluvám však pod pseudonymem Z. Richter. Poté co předčasně na následky nachlazení Zdeněk Fibich umřel, Anežka pět let poté ve věku pouhých 37 let odešla ze světa dobrovolně. (hrob V-12-74)

Ivan SCHULZ (* 7. 8. 1871 Praha, † 2. 1. 1935 Praha), *právník a překladatel*
Civilním povoláním soudce Nejvyššího správního soudu byl znám jako překladatel z angličtiny a severských jazyků, především Jacka Londona

anebo Charlese Dickense z angličtiny, Juhani Aho z finštiny anebo Knuta Hamsuna z norštiny. (hrob V-12-74)

Karel SCHULZ (* 6. 5. 1899 Městec Králové, † 27. 2. 1943 Praha), **spisovatel a redaktor**

Pocházel z pražské kulturní rodiny (vnuk spisovatele a novináře Ferdinanda Schulze). Krátce studoval práva a medicínu, lékařskou fakultu však nedokončil. Ač ovlivněn domácím levicovým prostředím (sám sympatizoval s komunistickým hnutím), v roce 1926 konvertoval ke katolicismu, což způsobilo, že se o něm během celé normalizace v Československu nemluvalo. Pro podezření z plagiátorství na díle Stevensona v povídce *Hughesův ústav* byl vyloučen z Devětsílu. Byl divadelním a filmovým kritikem brněnské redakce *Lidových novin*, po návratu do Prahy (1930) se stal parlamentním zpravodajem *Lidových listů* a vedoucím redaktorem *Národní politiky*. Mezi jeho vrcholná díla patří libreto k baletu *Skleněná panna* (1928), sbírka povídek *Peníz z noclehárny* (1940), povídková knížka *Princezna z kapradí* (1942) a především *Kámen a bolest* (1942), 1. díl nedokončené

trilogie o Michelangelovi Buonarrotim (z druhého dílu *Papežská mše* stihl napsat pouze dvě kapitoly). Jeho dcera Jiřina (* 1931) je manželkou básníka a dramatika Josefa Topola (* 1931). Na hrobce lemované kovovou mříží je postavený 3 m vysoký kámen, na jehož vrcholku byla portrétní busta Ferdinanda Schulze od sochaře Ladislava Šalouna, dnes ukradená. (hrob V-12-74)

Ferdinand KVĚTOŇ z ROSENWALDU (* 1872 Praha, † 1895 Praha), **šlechtic**

Rytířský stav s predikátem z Rosenwaldu udělil císař Leopold I. roku 1680 Václavu Františkovi, rychtáři v Nymburce a v Brandýse. O Ferdinandovi nevíme nic bližšího. (hrob V-12-75)

Věnceslav HAVLÍČEK (* 27. 9. 1894, † 30. 3. 1976 Praha), **sokolský pracovník**

Významný pracovník pražského Sokola, až do zároku komunisty psal různé odborné články a spisy,

zejména z historie sokolského hnutí, např. *Jindřich Fügner; Proctví Karla Havlíčka o Slovensku, Sokolské sloty, Tyršova práce politická aj.* (hrob V-12)

Wilhelm KRESS

(* 17. 9. 1852, † 24. 5. 1917), **majitel firmy**

Pražská firma Kress vybudovala již po smrti Wilhelma v letech 1925-29 první část vodárny v Podolí. (hrob V-12)

Josef POLATSCHKEK (* 13. 2. 1820, † 16. 6. 1907), **policejní komisař**

Cenný náhrobek c. k. policejního komisaře, kamenná nápisová černá deska se švabachovým typem písma byla vložena patrně do staršího náhrobku, z něhož zbylo pouze spodní torzo bez kříže a ozdob. (hrob V-12)

Vilém STANĚK (* 1853, † 22. 11. 1893 Praha), **velkoobchodník**

Patřil mezi známé pražské podnikatele na konci 19. století, byl např. známým importérem a distributorem zboží z Orientu, především ruského čaje. Vydával dvakrát měsíčně ve své době průkopnický mezinárodní časopis *Světlem*, v kterém přinášel reklamní články o své firmě Maison Stanek a informoval své zákazníky o plánovaných dovozních artiklech, např. o nábytku z bambusu. (hrob V-12)

Václav VÍTEK (* 27. 10. 1866, † 24. 5. 1941 Praha), **kněz**

Kněz pražské arcidiecéze dlouhá léta působil jako katecheta na vinohradských školách, poté jako arcibiskupský konzistorní rada. Byl známý svou laskavostí k žákům, ale i sběratelskou vášní k náboženským obrázkům, písním a starožitnostem. Svou sbírku po smrti odkázal metropolitní svatovítské kapitole. Jeho příbuzní vlastnili v Praze arcibiskupskou tiskárnu. (hrob V-12)

-ms-

Příště: V. olšanský hřbitov, 13. oddíl (1. část). Máte-li podrobnější informace o osobnostech uvedených zde nebo o těch, o nichž budeme informovat příště, neváhejte kontaktovat otce Miloše!

151. Damasus II.

(17. 7. 1048 – 9. 8. 1048)

Po smrti Klementa II. (9. 10. 1047) se podařilo již dvakrát sesazenému Benediktu IX. znovu zmocnit papežského trůnu, přičemž jeho hlavním podporovatelem a ochráncem byl toskánský markrabě Bonifác, jenž toužil po titulu římského patricia a jako odpůrce německého císaře Jindřicha III. (1039–1056) stavěl na tom, že ho proti cizímu vládci podpoří i římský lid.

Císař však nemínil ustoupit a hledal vhodného kandidáta na papeže. Když tento úřad odmítl vzít lyonský biskup Aliard, byl 25. prosince 1047 v klášteře Pöhlde na jihu dnešního Dolního Saska designován papežem brixenský biskup Poppo, hrabě pocházející z francko-bavorského šlechtického rodu Curagnoni, jenž se narodil v městečku Pildenau. Po svém jmenování přijal jméno starokřesťanského papeže jako Damasus II. a neprodleně se odebral do Říma, aby se ujal svého úřadu. Markrabě Bonifác mu však do města zabránil vstoupit s odůvodněním, že Petrův stolec není uprázdněný a římským biskupem je Benedikt IX. Teprve důrazné císařovy hrozby válečného konfliktu přiměly toskánského markraběte, aby svého demoralizovaného chráněnce vyhnal a Damasovi II. umožnil vstup do Říma.

Hned na druhý den po vyhnání Benedikta 17. července 1048 byl Damasus slavnostně intronizován římským biskupem a papežem, přičemž navzdory dávnějším předpisům si

Vlastní jméno	
nebo rod:	Poppo dei Curagnoni
Původ:	Němec
Místo narození:	Pildenau
Datum začátku pontifikátu:	17. 7. 1048
Datum smrti:	9. 8. 1048
Místo smrti:	Palestrina (Preneste)
Místo pohřbu:	Roma San Lorenzo fuori le Mura
Pontifikát:	23 dnů

stejně jako jeden z jeho předchůdců Klement II. (1046–1047) ponechal i své původní biskupské sídlo v německy mluvícím Brixenu na severu Itálie.

V Římě v té době vládla velká vedra, na které papež nebyl zvyklý, proto se již po několika dnech odebral do Palestriny, kde záhy, 9. srpna 1048, zemřel, pravděpodobně jako oběť zákeřné malárie. Jedna z teorií však tvrdí, že tato smrt byla důsledkem jedu, který mu svými přívrženci nechal podat stále žijící vyhnáný Benedikt IX.

Na Petrově stolci byl Damasus II. tedy pouhých 23 dnů, aniž by stihl cokoli důležitého jako hlava církve rozhodnout, nebo dokonce změnit. Jeho tělo bylo přeneseno do Říma a pochováno v chrámě sv. Vavřince za hradbami (San Lorenzo fuori le mura), kde se dodnes v předsíni nachází jeho sarkofág.

Roku 2005 byla u vchodu do kostela sv. Jana a Pavla v městečku Pildenu vsazena pamětní deska na počest prvního bavorského papeže Damasa II., jenž se v tomto městečku narodil a byl pokřtěn v místním kostele.

FARNOST V POHYBU – projekt, který v mé hlavě vznikl již krátce po nástupu za faráře na pražském Žižkově; projekt, v němž nechybí místo pro nápaditost i zábavu; projekt, který ukázal a ukazuje, že v žižkovské farnosti je stále dost lidí, kteří s ostatními věřícími chtějí nejen chodit do jednoho kostela, plnit nejrůznější úkoly, jimiž nás pověřuje Bůh i církev, ale jako jedna rodina si jen tak jeden květnový víkend zajít na piknik, posedět u ohně, zazpívat písničky, pohovořit si jeden s druhým. Na předem vybrané a připravené místo srazu se pak každý přesouvá tak, jak se mu to nejvíce hodí: jedni pěšky, další na kolech, jiní dají přednost osvědčené hromadné či osobní motorizované dopravě.

Farnost v pohybu letos opět bodovala. Klášter Svatá Dobrotivá v Zaječově nadchl všechny, kdo v ten den dali přednost farnosti před jakýmkoli jiným programem. A bylo nás hodně...

P. Miloš

Stejně jako v předchozích letech, i letos jsme měli možnost putovat po různých cestách, ale společně na zajímavé místo a pobýt spolu s dalšími farníky. Třetí květnovou sobotu nás přivítal augustiniánský klášter Svatá Dobrotivá v Zaječově na okraji Brdského vojenského prostoru. Na klášterní dvůr dorazila početná skupinka pěších, také cyklisté a další, kteří využili veřejnou či vlastní dopravu. Sešlo se nás přes padesát.

Na místě jsme navštívili kostel Zvěstování Panny Marie a měli jsme možnost prohlédnout si i místo dávného zjevení Panny Marie zakladateli kláštera panu Oldřichu Zajíci z nedalekého hradu Valdek. Také jsme viděli kapli sv. Benigny s kopíi její zázračné sošky. Podle této světkice je celý klášter pojmenován, Dobrotivá je totiž český překlad jejího jména.

Na klášterním dvoře pod rozkvetlou jabloní jsme společně slavili mši svatou. V přímlovkách jsme pamatovali mimo jiné na ty, kteří jsou kvůli své víře pronásledováni a jinak než venku slavit mši svatou nemohou.

Společné posezení a opékání buřtů nechybělo ani letos. Počasí nám opět přálo a troufám si tvrdit, že jsme společně strávili příjemné odpoledne. Příští rok vyrazíme zas! Přidáte se k nám?

(příspěvek: Zdena Pušová, foto: Anna Rollová)

Červen je již předzvěstí prázdnin a léta. A proto se jednu červnovou sobotu vydáme na vycházku přírodou, která je na „dohození kamenem“ od velkoměstského sídliště. Cílem bude Milíčovský les a rybníky na okraji pražského Chodova. Projdeme se naučnou stezkou a popovídáme si o floře, o fauně, o prostředí, kde se nacházíme. Tato vycházka může lákat především ty, kteří se jen tak chtějí projít. Bude-li hezky, klidně i s kočárkem nebo psy, trasa vede střídavě po asfaltových, štěrkových, panelových nebo lesních cestách s minimálním převýšením. Na mnoha místech se nacházejí lavičky, odpočinkové altány a také dětská hřiště.

Přijďte

v sobotu 13. června 2015 v 8.30

na autobusovou zastávku Kateřinky (autobus 363 z Opatova).

P. Miloš

Založení Paulínské rodiny (2. část)

Na ikoně jsou svědky založení Paulínské rodiny ti, kteří již vydali plody svatosti apoštolského života: ct. Tekla Merlová, bl. Timotej Giaccardo, ct. František Chiesa, ct. Andrej Borello, ct. Scholastika Rivata a ct. Maggiorio Vigolungo.

Tyto vzory paulínské svatosti však nezastupují všechny instituty Paulínské rodiny, a proto na ikoně vidíme také strom s výraznými kořeny a kmenem, který se rozrůstá do devíti větví. Symbol stromu má své opodstatnění ve slovech bl. Jakuba Alberioneho, které adresoval svým prvním žákům: „*Pozdvihněte oči, podívejte se na velký strom, jehož vrchol*

není vidět: to je náš Dům, který je opravdu velkým stromem; jste teprve u jeho kořenů.“ Zvláště viditelné kořeny stromu symbolizují sestry Učednice Božského Mistra, jejichž poslání bl. Jakub popsal takto: „*Vy máte podstatné a životodárné poslání, které je skryto stejně jako kořeny, jež však žíví kmen, větve, květy, listy a také plody*“ (AD 282). Devět větví symbolizují další společenství Paulínské rodiny: Společnost sv. Pavla, Dcery sv. Pavla, Sestry Dobrého Pastýře, Sestry Královny apoštolů, Institut zvěstování Panně Marii (pro zasvěcené ženy ve světě), Institut archanděla Gabriela (pro zasvěcené muže ve světě), Institut Svaté rodiny (pro manželské páry), Institut Ježíše Kněze (pro diecézní kněze) a Unie paulínských spolupracovníků. Ikona Kříže sv. Pavla již ze své podstaty není pouze uměleckým znázorněním některých scén ze života Kristova a Pavlova života, ale je také „vysílačem“ poselství, které prostřednictvím barev a symbolů předává nadpřirozenou duchovní skutečnost. V tomto případě jde o hloubku charismatu Paulínské rodiny, daru Boží milosti současnému světu. Vnímavý a připravený „příjemce“ získává možnost zachytit poselství Kříže, když při jeho adoraci a kontemplaci ho Duch svatý uschopňuje k přijetí Boží lásky, která se zjevila v ukřižovaném a zmrtvýchvstalém Kristu Ježíši, který jako jediný je Mistrem, Cestou, Pravdou a Životem.

++

Tímto příspěvkem, se s Vámi, milí čtenáři Prokopských listů, loučíme. Situace v naší komunitě (dvě sestry odešly do Říma na studia) a v apoštolátu si žádá přeskupení „sil“. Nadále se těšíme na setkávání v našem knihkupectví, při liturgii u sv. Prokopa, na našich webových stránkách či na facebookovém profilu.

Dne 12. září 2015 bude v odpoledních hodinách v kostele u Panny Marie Sněžné v Praze 1 sestra Andrea Hýblová skládat věčné sliby. Jste srdečně zváni. Bližší informace nejsou zatím přesně známy. Ale již nyní Vám ji svěřujeme do modliteb.

Vaše paulínky

Na obrázku grafický návrh poštovní známky, která v Itálii vyšla při příležitosti stoletého jubilea Dcer sv. Pavla.

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Po	Př 1, 1-33	Chvála moudrosti
2.	Út	Př 2, 1-3,35	Ovoce moudrosti; Bázeň Boží
3.	St	Př 4, 1-5,23	Nabytí moudrosti; Varování před ženou
4.	Čt	Př 6, 1-35	Varování před ručením a ničemností
5.	Pá	Př 7, 1-27	Varování před cizoložstvím
6.	So		
7.	Ne	Př 8, 1-9, 18	Hlas moudrosti
8.	Po	Př 10, 1-32	Požehnání spravedlnosti a kletba hříchu
9.	Út	Př 11, 1-31	Jak se chová poctivý a jak falešný člověk
10.	St	Př 12, 1-13,25	Postoj a osud zbožného a bezbožného
11.	Čt	Př 14, 1-35	Přednosti moudrosti před pošetilostí
12.	Pá	Př 15, 1-33	Moudrost se vyplácí, pošetilost ne
13.	So		
14.	Ne	Př 16, 1-33	Boží prozřetelnost ví o všem
15.	Po	Př 17, 1-18,24	Spokojenost o falešných svědčích spravedlivého; Snášenlivost
16.	Út	Př 19, 1-29	O chudákovi, falešných svědčích
17.	St	Př 20, 1-30	O víně, lži a bláznovství
18.	Čt	Př 21, 1-31	Bůh je Pánem lidských cest a životů
19.	Pá	Př 22, 1-29	Dobré jméno, výchova a dobrodiní
20.	So		
21.	Ne	Př 23, 1-35	Zvaž, s kým máš co činit
22.	Po	Př 24, 1-34	Rady pro život
23.	Út	Př 25, 1-28	Jak je užitečná rozvaha
24.	St	Př 26, 1-28	Pošetilost, lenost, faleš
25.	Čt	Př 27, 1-27	Lidská namyšlenost
26.	Pá	Př 28, 1-28	Odměna spravedlnosti, trest lakomství
27.	So		
28.	Ne	Př 29, 1-27	Požehnání statečnosti
29.	Po	Př 30, 1-33	Slova Agúrova; Číselná přísloví
30.	Út	Př 31, 1-31	Slova Lemúelova; O dobré ženě

Kniha přísloví (hebr. *mišlé šelomóh* = Přísloví Šalamouna, řec. *paroimiai* = Přísloví) je sbírka přísloví, jejichž autorství stará tradice připisuje králi Šalamounovi, jenž byl v celém Izraeli proslulý svou moudrostí. Kniha vznikla spojením vícero původně samostatných sbírek, jejichž pořadí se v hebrejském textu Bible liší od řeckého.

Většina jednotlivých přísloví je velmi dávného původu, samotná sbírka pak byla uspořádána v období králů a její úvod pochází ze 4. stol. př. Kr., kdy celá kniha dostala definitivní podobu. I když jsou přísloví vyjádřením dlouholeté lidské zkušenosti, nelze chápat zde používána slova „moudrost“ a „nemoudrost“ jenom v rozumové oblasti. Veškerá lidská moudrost je odvozována od víry v Boha a v sklonění se před jeho mocí: „Počátek moudrosti je bázeň Boží...“

Celá tato biblická sbírka ukazuje, že Bůh nechce jenom, aby lidé měli štěstí věčně po smrti, ale vede je také k tomu, aby přispívali k šťastnému uspořádání svých pozemských věcí a vztahů: soulad mezi moudrostí a zbožností, mezi prací a uctíváním Boha má dovést lidi také k štěstí na tomto světě.

V druhé eucharistické modlitbě se kněz modlí tato slova: „**Proto konáme, Otče, památku smrti a vzkříšení tvého Syna...**“ Při tvorbě nových pokoncilních prefací a eucharistických modliteb bylo zapotřebí vycházet z liturgické zvyklosti mnoha národů a jejich překladů posvátných textů, včetně bible. Slovo „památka“ se vyskytuje v českém novozákonním textu, v němž je zmiňována Poslední večeře Páně, přičemž po slovech Kristova proměnění opravdu nalezneme výzvu, adresovanou přítomným apoštolům: „To konejte na mou památku.“

Nejsem si však jist, zda je tento překlad teologicky i dogmaticky úplně nejlepší, jelikož může nazvat představu, že se obrácíme do minulosti, jako kdybychom si pouze vzpomínali na událost, která se odehrála kdysi před staletími, stejně, jako si v roce 2015 připomínáme 600 let od upálení Mistra Jana Husa anebo v roce 2016 uplyne 700 let od narození českého krále a římského císaře Karla IV.

V mnoha jazycích je slovo „památka“ nahrazeno slovem „připomínání“, což není pouze pasivní podstatné jméno, ale aktivní tvar vzniknuvší ze slovesa „připomínat“, tedy *trvalý jev procházející z minulosti přes přítomnost až do budoucna*.

Při proměňování totiž nejde o pouhé napodobení toho, co kdysi konal Ježíš ve večeřadle. Když křesťané „konají památku Ježíše Krista“, měli by být pamětliví i jiných novozákonních textů, mezi nimiž vyniká Pavlovo slovo věřícím do Korintu: „Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde“ (srov. 1 Kor 11,26). Přitom i zde si lze pohrát s dalším slůvkem, jímž je zvěstování: v původním kontextu totiž nešlo o oznamování toho, co se stalo, ale naopak, s více či méně prorockým nádechem se zvěstovala událost, která měla přijít.

Nejtajemnější a nejposvátnější část celé mešní liturgie tedy nese v sobě nejen prvek minulého dění, ale naopak, představuje to, co se právě odehrává, přičemž předpovídá trvání a účinkování celého tohoto vykupitelského činu i do budoucnosti. Nakonec, on sám ujistil své učedníky, že bude s nimi po všechny dny, až do skonání světa (srov. Mt 28,20). Ježíš živý je vydán do rukou lidí stejně jako ve svém vtělení a obětuje se za lidstvo stejně jako tenkrát, když byl fyzicky přibitý ke dřevu kříže. Nejde o opakovaný úkon, *Ježíš vzkříšený už víc neumírá* (srov. Řím 6,9). Jde o jedinou a do konce světa (nikoli do konce Boha) trvajícím Ježíšovu vůli obětovat se za spásu celého světa, jenž ještě stále trvá.

Ježíšova oběť není totiž spojena pouze s jeho jednorázovým ukřižováním, ale je napojena na celé tajemství jeho života – v kříži vrcholí jeho celoživotní oběť a služba člověku, přičemž skrze eucharistii, která tuto skutečnost nepetržitě od počátku křesťanství „připomíná“, Ježíš vzkříšený žije ve světě dál. Je dobré čas od času si uvědomit, že *eucharistie není našim, lidským dílem*, že to není kněz ani církev, která je hlavním hostitelem, ale že je to Ježíš, který kdysi pozval lidi všech generací, aby přistupovali k jeho stolu, kde se odehrává proměňování.

To proměňování, které je nutnou podmínkou, aby mohl Ježíš vstoupit do životů těch, kteří pak jsou *na základě poslání v Duchu Svatém pokračovateli Ježíšova životního stylu ve světě*. Právě věřící pak mají být zvěstovateli Boží přítomnosti ve světě. Nejen slovy, ale především skutkem. Eucharistie se tak stává nejen záležitostí kostela, oltáře a celebrujícího kněze, ale celé církve, každého jejího člena, jenž si uvědomí, proč se narodil na tento svět a jaký úkol dává Bůh jemu osobně i celému lidskému stvoření.

KDO JSOU?

KAM JDOU?

MODEROVANÝ VEČER

představitelé 16 ženských
a mužských řádů v ČR

kostel sv. Rocha

Olšanské náměstí Praha 3

úterý 2. června 2015 v 19.00

ČÍM JSOU?

POTŘEBUJEME

JE?

S vozíčkáři do Ctěnic

Dne 3. května 2015 žižkovští farníci uspořádali výlet s vozíčkáři z jarovského domova důchodců do ctěnického zámku na okraji Prahy.

V. Hilbertová

*Srdečný pozdrav z dalekej Austrálie
posiela Marcel, Janette a Marcelko*

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2014/2015 se vyučuje od září podle následujícího harmonogramu:

- předškoláci – úterý 16.30 (M. Esterková, Z. Mináriková), místnost A
- 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (K. Kochová), místnost B
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (K. Kochová), místnost B
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 16.00 (M. Szabo), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 18.00 (A. Drahoš), místnost A
- 6. ročník ZŠ – středa 15.40 (B. Oudová Holcátová), místnost B
- 7.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.10 (B. Oudová Holcátová), místnost A Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; klara.kochova@gmail.com; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích se začíná otec Miloš pravidelně scházet s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00 od 1. října

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00 od 6. října

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růženec společně u Sv. Prokopa.

Modlitba ke Kristu v Eucharistii

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Přijďte se proto poklonit přítomnému Kristu a v tichosti ho společně prosit o pomoc a světlo.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00 od 3. října

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15 od 29. září

Seniři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrábějí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (*katechumenát*). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2015. Nová skupina „hledajících“ se otevřela 15. května 2015. Přidat se můžete ještě **v pátek 5. června 2015**.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Přijďte na setkání rodičů (oba rodiče a bez miminka!), nejbližší se koná **v pátek 12. 6. 2015 v 19.00 hodin**. Přípravu ke křtu lze absolvovat i před narozením dítěte (v těhotenství). Další stejná příprava se koná až v pátek 24. 7. 2015. Přineste si přezůvky.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Najděte si čas a vyhledejte kněze, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech, a to až do **18. 6. 2015**.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Připravte se na svatbu včas, i když ještě nevíte její přesný termín! Nejbližší setkání snoubenců (č. 2) se koná v pátek **10. 7. 2015 v 19.00** ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3). Přineste si přezůvky.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v rozhovoru s knězem **v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55**. Patnáctiminutový duchovní rozhovor si lze objednat na čtvrtek v čase 17.00–17.45.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, **o třetí postní neděli 28. 2. 2016**; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze **co nejdříve po úmrtí**, je dobré datum a čas rozloučení nebo uložení urny domluvit dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši domluvit s ním nejhodnější termín **v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila**.

Jste pokřtění, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Hledajících jako vy je více, než byste si mysleli, takže se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá **společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu**, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá v listopadu a prosinci 2014, přípravná setkání se pak konají od ledna do září 2015 ve farním centru. Plánovaná nejbližší setkání: 7. 6., dále 19. 7., 13. 9. 2015 – pokaždé v 15 hod. Termín nejbližšího biřmování je stanoven na **neděli 27. září 2015**.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3 – Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)			
Úterý		18.00 (P. Antonín Ježek)		
Středa	18.00 (P. Antonín Ježek)		6.00²⁾ (P. Miloš Szabo)	
Čtvrtek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Pátek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Sobota	8.00³⁾ (P. Miloš Szabo)			
Neděle	9.30 (P. Miloš Szabo)	8.00 (P. Václav Wolf)	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordináři, jednou za čtvrtletí v tridentském ritu

²⁾ v adventní době roráty

³⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Neděle – kostel sv. Rocha – 11 h a 17 h:
P. Szabo, P. Ježek

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3 – Žižkov)

Pondělí	8.30–11.30 (vydávání dokumentů a základní informace)	pastorační referent Michal Hladík
Úterý	15.00–17.00 (vše)	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30 (vše)	farář Miloš Szabo
Čtvrtek	8.30–11.30 13.30–16.30 (vše)	farář Miloš Szabo

Kontakty:

farář: P. Miloš Szabo
mobil: (00420) 775 609 952

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 5. 2015		největší očekávané výdaje v červnu 2015:	
výše dluhu (úvěr):	4 175 977,08 Kč	oprava poškozené střechy Sv. Prokopa:	24 502,50 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč	rekonstrukce a oprava lavic u Sv. Rocha:	85 572 Kč
sbírka na splácení úvěru (květen 2015):	12 845	povinná měsíční splátka úvěru:	29 324 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800			
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013			